

Diplomová práce svým obsahem naplňuje název, tj. zabývá se problematikou seniorů, sociálních služeb a dobrovolnictví. Tato témata jsou logicky propojena, text postupuje od nejobecnějšího vymezení témat jako stárnutí populace (kapitola 2), potřeby seniorů (kapitola 5), strategie a právní normy sociální politiky k tématu (kapitola 6), přes jmenování nástrojů zákona o sociálních službách pro aktivní a plnohodnotné uplatnění seniorů (kapitola 7) a popisu dobrovolnictví (kapitola 8) až ke konkrétním příkladům z praxe a výsledkům vlastního šetření (kapitola 9).

Po formální stránce práce splňuje všechny požadované náležitosti – vymezení cílů práce a popis použitých metod, přehled teoretických konceptů, souhrny aktuálních dokumentů, vlastní hodnocení ve všech kapitolách a obohacení o provedený výzkum. Průběžně jsou uváděny citace a odkazy na literaturu, která obsahuje jak české, tak zahraniční publikace. Pěkným příkladem zpracování rozmanitých zdrojů informací je např. pasáž Ageismus z kapitoly Teoretická východiska na str. 26-27.

Z odborného hlediska bych pouze opravila některé nepřesnosti popisu dobrovolnictví podle právních norem v ČR. Oproti uvedenému textu na str. 74 - 75 jsou již dobrovolníci zmíněni v zákoně o sociálních službách, a to jeho novelou č. 261/2007 Sb., kde jsou v zařazeni mezi výčet pracovníků v sociálních službách s uvedením odkazu na jejich činnost podle zákona o dobrovolnictví. Tímto ustanovením a kritériem 9d) Standardů kvality sociálních služeb z prováděcí vyhlášky k zákonu, je vymezena role dobrovolníka a jeho kompetence v sociální službě.

Za ocenění stojí udržení rámce práce, sledování vymezených cílů v kapitole 3. Na str. 24 si autorka určila cíle, na které průběžně v textu odpovídá a které shrnuje v závěru. Na této straně je rovněž uvedeno 5 otázek. Na první dvě nalezneme odpověď zejména v teoretických pasážích práce, další tři jsou oproti tomu velmi konkrétně rozpracovány v části výzkumné. Přímou vazbu mají na zde ověřované 3 hypotézy dotazníkovým šetřením s u poskytovatelů sociálních služeb pro seniory v ústeckém kraji. Zpracované vyhodnocení otevřených otázek je poučnou zpětnou vazbou z terénu a doporučila bych ho nabídnout k využití tvůrcům zákona o sociálních službách na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Tato

pasáž spolu s kapitolou Závěrečná diskuze na str. 88 -91 jsou dle mého názoru, největším přínosem autorky k rozšíření poznatků o situaci sociálních služeb pro seniory v ČR a prokazuje vysokou úroveň samostatnosti a analyticko – syntetického myšlení studentky.

Autorka několikrát v práci zmiňuje, že „dobrovolnictví má velký potenciál růstu“. Jako tematickou otázku k obhajobě navrhuji, aby studentka vysvětlila, jaké jsou konkrétní možnosti rozvoje dobrovolnictví v ČR ve třech úrovních, které uvádí na str. 71, tj. individuální, organizační a celospolečenské. Jaké jsou k tomu z jejího pohledu nutné podmínky, aby byl tento vývoj pravděpodobný v sociálních službách pro seniory?

Práci hodnotím jako výbornou a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze dne 12. června 2008

Mgr. Kristýna Čermáková,
referentka odboru sociálních služeb MPSV,
doktorandka veřejné a sociální politiky FSV UK Praha